

264

7-13-3

Ann.	Pres.	C.	Nº
189	II	h.	A.

Mentidas

que no fan mal.

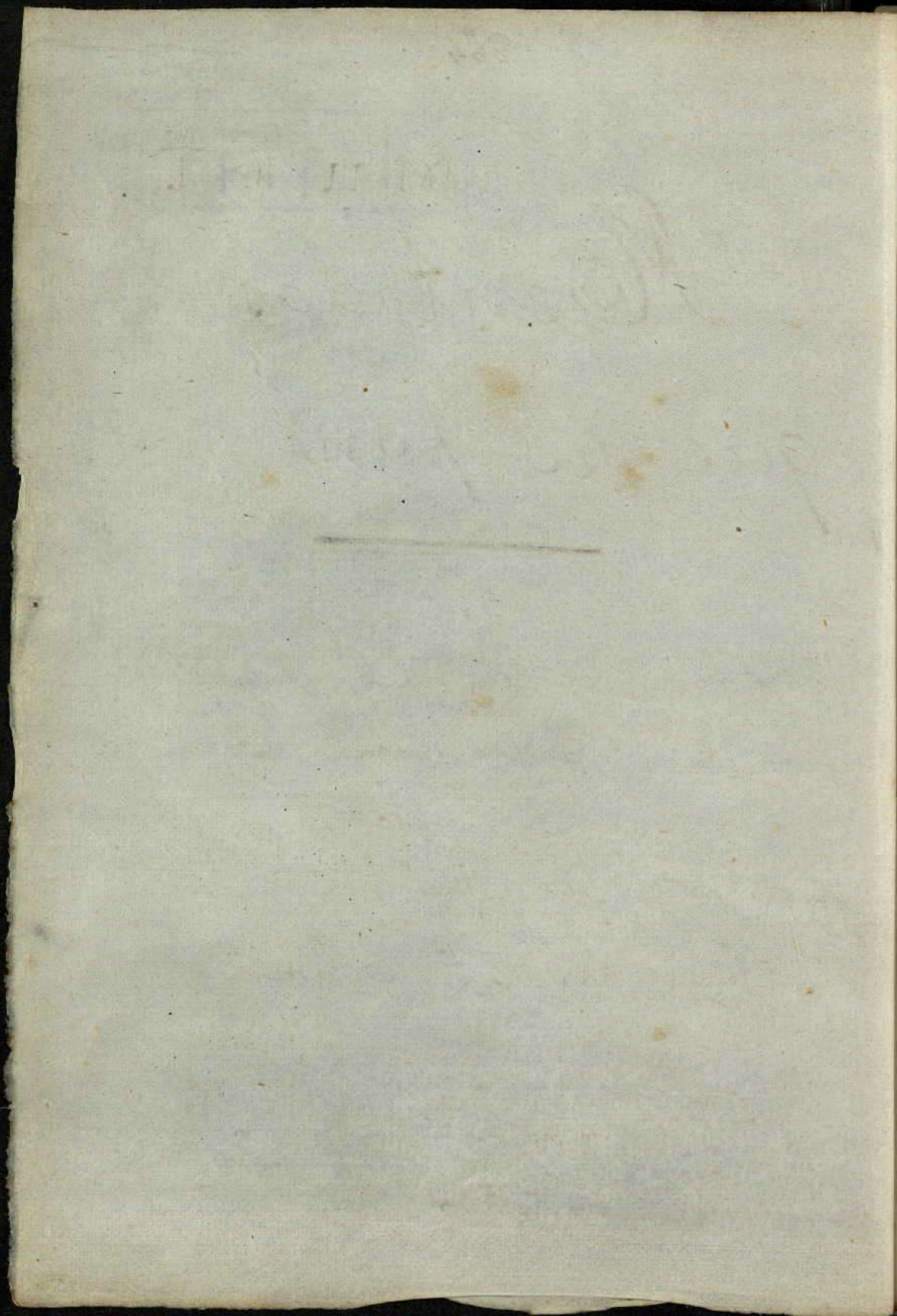
Comedia en un acte y en prosa
arreglada á la escena catalana, per

Conrat Colomé

1877

MS. 644

Personatjes.

Candida

- Luïsa

Esperansa

D. Magi

D. Pancras.

Le Farseny

D. Swich

Juanito

Isidro.

La yacci' sassa en una torre

de San Gervasi.

Acte iunich.

Sala y Gardi al fondo.

Escena I.

Magi - Esperansa.

(Al alzarse lo tomó D. Magi

escríu. Entra Esperansa

y al volver le trae

unas claus de la butraca)

Ma = Que volias, Esperansa?

Es = Don Magi, aqui te las claus.

Ma = Que vols que n' fassi?

Es = Lo que vulgui, perque me n'

vaig!

Ma = Bo! Ara que tinc la casa
plena de forasters?

Os = Instantment me n' vaig per no
aguantarlos.

Ma = Com s'enten!... Goses dir mal
de la meua nevoda y del seu
marit... un brigadier retirat...

Os = Que may calla! per tot se fica!
sempre s' belluga!... y desde que
te s' retiro diu que necessita
activitat... Oh! y la seva
senyora?

Ma = Que n' tens que dir de la
nevoda?

Os = Gasi res! S' muda l' vestit sis

cops. Si l' escoltes passaria
tot lo sant dia vestintla
y despullantla. Francament!
jo tinc altres malts de cap!
I encara, tot això es or! Lo
pitjor de tot, es l' seu cosí!
Ma = Do! També tens que dir de n'
Panoràs? L' alegria de la casa!
Sempre ab l' cor a la mà!
Es = Però me l' porta a la cuina
y m' demana relacions formals
cuant faig un guisado de
compromis. Sab perquè feya
olor d' agafat aquell arriòs
ab congre d' ahí? Perquè m'
vái agafar la mà... y es net! L'

foch per no ser menos, va' acafar
l'ovriós!

Ma = Cos à dir que n. Pancrías, sense
mica de respecte pe'l meu
estómag, m' destarota la
cuynera!

o₂ = Ara afegeri á tots ells la
senyoreta Cándida que surt
del col·legi y es un argent-
riu! De modo que en lloch
d'una, tinch de servi á cinch
personas. Com que aquets no
son b' tractes, aqui li torno
las claus!

(Las hi posa sobre l'escriptori.)

Ma = Guàrdalos; téns un duro més!

Es = De totas maneres jo sobe
no ho puch servir. Si tin-
gués al menos un ajudant...

Ma = En Lorens haques fet bon
dout, no l' hauria tret

Es = Aixó ray! prengui el meu cori.
Es el que servia a ca l' oreny
Gutiérrez

Ma = Aquell que diuen que es
cantonal?

Es = Ho diuen pero no ho es

Ma = ¿ es bon ricot el teu cori?

En = Conti! No hem de casar!...
sobre tot, es molt fi! sempre
va ab levita negra. Com qu'
ha estat a casa d'un Marqués!

Ma = Si tu me n' responds...

Es = Com de mi mateixa

Ma = Donchs digali que s' deixi
veure.

Es = Instantament d' avuy a demà
l' espero.

Escena 2^a

Dits - Lluïsa - Panerás.

Pan = Ja, ja, ja!...

Blu = Si, pot ben riure!... És molt
graciosa!

Ma = Que passa?

Blu = Ay, oncle! És una filla molt...
especial, per no dir un' altra cosa.

Ma = La Cànchida?

Pan = Donchs jo la trobo deliciosa!

(Ja ets aquí, rateta?

(A l'esperansa)

Os = Estigui quiet, graponé!)

Ma = Que ha succehit?

Blu = Res! Que la cusineta s'ha
proposat disgustarme ab tot.
L primer cop que m veu
ab l meu marit, li diu
signantme; sab que té una
filloa molt elegant?

Pan = Ja, ja! La versillera de
las nenas m fa una gra-
cia...

Blu = Ah li fa gracia? Donchs

escolti, Don Pancràs. . . .

preparis à riure. Ah! vespre
va venir ab molt misteri

z m' va dir: Don Pancràs
volia fé' un peto à la Esperansa.

Pan = Sem! jem!

Blu = ¿ la Esperansa li hai dat
una nata.

Es = (Dugas. . . z sense fulla!)

Pan = Aixó va dir? . . . Donchs la
teva filla es una trapanerota!

Ma = Que vols que t' digui! La
sensillesa de las nenas m'
fa tanta gracia com à tu!
Pero no importa la remyaré

Pan = ¿ ben veriament.

Ma = Seriament!... Com oi un
pare vapigues estar veris
ab ls fills?

Pan = Donchs jo n' sabria!

Ma = Ba! ba! Que sabs tu...
solteron?

Pan = Pero doch oncle y tinch un
nevot molt trempat, que
al sortir del col·legi l'vaig
posar al frente de la meua
fàbrica aprop de Sarrià, y
d'aquet modo l'tinch tan
subjecte...

Ma = Instantment fins ara he
tingut la meua Cándida
en una bon col·legi també

de Savviá.

(Zocan las deu.)

Las deu! Le tren deu
ser aqui!

Pan = Aquí esperas?

Ma = A Don Erich Comerma

Blu = (Don Erich!)

(Se sent un tiro dino.)

Zoto = Ah!

Ma = Qu'es aixó?

O
Oscena 3^a

Dito Cándida luego Ferrery

Can = Papá! papá! Le senyor
Ferrery ha mort d'un

tiro aquells dos ànechs
que no van dur d'America
Ma = (Enderant! Setze duros de
rostit!)

Far = Foto dos han caigut! Bon
tiro!

(Sortint ob una escopeta.)
Com = Si s' pensa donar gust al
papa matantli ls anechs
está ben equivocat!

Ma = Aixó ray!

Far = Ja sabem que semblant
cassa no mereix ls honors
d'un tiro... pero com que
necessito activitat... Estich
segü que m' feriria, si no

fes exercici continuament

Pan = ¿ á propòsit! Que no veu
ben la noticia?

Fan = Quina?

Pan = Ahuy á Barcelona hi ha hagut
mitja alarma. Figurine que
aguesta nit han anat á agafar
al cèlebre Gutierrez.

Ma = Ah, sí! Aquell que estava
complicat ab lo de Carta-
gena.

Pan = Just! ¿ á la cuenta men-
tres l'autoritat trucaba á
la porta ell fugia per la
corda del pou

Es = Me n'alegro!

Fan = Si no era cantonal ni tal
aca!

Co = Com que s' trobava si Bartol
gona y per mor de la tropa
no n' va poder sortir...

Ma = Com ho sabs?

Co = De l' men costi que allavors
l' servia

Fan = També m' han dit que avuy
resolaban uns cuants civils
per aquesto contorns; tal
vegada ospitan que no es
gayre lluny

Ma = Ah! Me n' descuidaba! Es
peransa, posa un cubert mes
a taula.

Es = Von mes? Alsa! alsa!

Ma = Que murmuras? Jan
promte com avibi ton
cosi, tindrás qui t'ajudi

Pan = (Li vols que t'ajudi jo,
prenda!.....)

Es = Fugai, fastigos!)
(Se'n va si la cuyna.)

Escena 4^a

Dits - Swich

On = (Ab lente.)

Sempres!

Ma = Don Swich! Most li
agraheixo que hagi xceptat

la meua invitació...

En = Ah! la que m'considero molt
honorat. Senyora!

Blu = Don Enrich!

(Saludantse)

Can = Ja, ja, ja!

Ma = Que t'agrada, Candida?

Can = Me n'rich d' això que porta
aquet senyó sobre el nas bon
i ho posa?

En = Senyoreta...

Ma = Dispensila, don Enrich! Est
just surt del col·legi, que
(Filla meua, i recomano un
rich mes de reserva.)

- Finch el quot de presentals

Don Ewrich Comerma, Don
Ewrich - - Don Lleo Farrer,
marit de la meua neboda;
lo meu cosí Panerás; la
meua filla bándida. . . .

(Saludos.)

¶ Ara que tots ns coneixém
llibertat completa y fora cum=
pliments

Far = Jo necessito activitat; per
consegüent, me n' vaig al
jardi. Vol venir. Don Pan=
erás?

Pan = Bueno; darem una volta

Far = Una sola? No senyor; han
de ser quinze ó setze y á

paso redoblado!

Jom = (Aquet soldadet encorra m
reventará.) Que no ve la
seva esposa?

Blu = No puch! Finch de vestirme

Far = Donchs en marxa!

(Fagafa ab Pancràs y
se n' van.)

Ma = I tu Càndida, visila p'
esmorzar

Càn = (Quina fila fa ab aquet tros
de vidre al ull!)

(Se n' va cap ói la cunya.)

Ma = Dispensim un moment
don Enrich; vaig à veure
parme de la seva habitació

Hasta luego.

Escena 3^a

Enrich - Luísa

~ ~ ~

(Que va per sortir)

En = Per fi estem sols! Luísa

(Alcantoantla)

Lu = Cuidado que m'he trepitja el
vestit!

En = Com! D'aquet modo reb
al home que debia ser el
seu espós? Ingrata!

Lu = Perque m'he casat ab un
altre? Encara me n'haivia
de donar las gracias!

Si aquest casament ha
estat una ditxa per voste,
per mi... y fins pe l' meu
marit

En = Per mi?

Blu = Naturalment! Jo era pobre...

En = Pero jo n' tenia suficient
per tots dos!

Blu = No, Enrich! Ami m' seduccion
el luxo y las diversions. Si
n' haguessim unit, d' las
horas d' ara estariam arruinats
y n' aborririam ab tota
l'anima

En = Mentres qu' ara puch esperar

Blu = No dich tant!

En = Deixi'mho creure!

Blu = ¿ l meu marit?

En = Oh!... És inútil qu' ell ho

cregui.

Blu = ¿ vostè també perquè no es
cent

En = Hawiiani sicut molt felissos
si us haguessim casat!

Blu = Potser menos de lo que ho
som

En = ¿ vostè s' considera ditosa?

Blu = Molt

En = Sin embargo, no crech que
pugui estimar massa l seu
marit!

Blu = Tot vegada ab això consisteix?

secret de la meua felicitat.

En = ¿ningú li parla d'amar?

Blu = Tot hom! Abuy me veig admirada
y adorada per tots.

En = ¿si jo fos... com tots?

Blu = No li puch privar

En = Si li digués que l'adoro...

Blu = No m'ho digui! Esperis que
m' mudi el trage.

En = Perque?

Blu = Perque podria dir-m'ho ab mes
convicció! De tots modos...

En = De tots modos, que?

Blu = No me l' tinch d' escoltar.

En = Mentri (Se n' va primera porta esquena)

Comedia 6^a

Enrich luego Cándida

Enrich = Siempre coqueta. Lo fet es que
la te rahó! Lo dia del seu
casament va ser el mes
ditxós per mi! No obstant es
una dona preciosa y estich
en el deber de femme intím
enrich de l'actiu sempre Ferrery
Enrich = Que l'han deixat sol?

(Sortint)

Enrich = Si, senyoreta. Ara anaba
à trobarlos al jardí

Enrich = Donchs s'están si la glo-
rieta. He vist a Don Pancrés

cullint flors. . . .

En = Hi vaig ab l'oen permis.
(Posantse l' lente)

Can = Quina cosa mes estranya
m' fa veurel ab aquest tros
de vidre al nas!

En = Que hi farà? La moda.
(Aquesta nena es mitj ximple)
(Se n' va pe l' fora.)

Can = A la cuenta també hi han
moltes pe l' senyors! Quinas
cosas aprench desde que he
sortit del col·legi! Justament
tot es contrari de lo que us
deyan las mestras

(Imitantlas ab l' nos.)

«La coquetaria es un vicio muy feo...» y la cocina se muda cada hora de vestit. «No levanten nunca la mano sobre el prójimo!» y la Esperanza dona revessos á Don Poncecrás.

O
Escena 7^a
Cándida - Magi.

Ma = (Parlant al fondo.)

Ya ho sabs, Esperansa! Si torna el venyó Saladrigas.

digali que doch á Barcelona.

(Se n va al escriptori y regira papers.)

Cain = Ay, ay! Vols que la Es-
peransa digui qu'ets a
Barcelona y ets a San
Gervasi?

Ma = Bon tal de no rebre a casa
un home tant pesat, seria
capas de ferli dir que soc
a Rusia!

Cain = Pero, papa! Aixó es fer dir
mentidas a la Esperansa
y dirne tu mateix

Ma = Bah! Son mentidas que no
fan mal!

Cain = Ay, ay! També hi han mentidas
que no fan mal?

Ma = Vaya!

Ban = Donchs es la primera noticia
perque las mestras sempre
deyan que las mentidas son
pecats. ... Que es una mentida
que no fa mal?

Ma = Es... es una mentida... que
no ho es; es a dir, es mentida
si tu vols, pero venen conseqüencias
desagradables. Al contrari; perque
cuant son per no ofendre, per
complaire, o bé per donar gust
a la gent, fins començen a dirne.

Ban = Ah! Y aixó qu'has fet dir
al senyor Saladrigas... de
que ets a Barcelona, ha
sigut per d'arli gust!

Ma = Ha sigut per no ofendre.

(Baixant del escriptori al primer pronou)

Ja veuràs, entenemse! Me alegro
que s' hagi pres en aquesta
ocasió, per donarte una lisoneta
que mereixes

Can = ¿?

Ma = Si, tu. Pero... anem per part
de la Esperansa d'iques al
senyor Saladrinas: - Lo meu
amo es a casa; pero no
vol rebre perquè perquè vostè
es un ximple! un necio!...
no hi ha dubte que diria la
veritat, pero fora una veritat
brutal que l' ofendria. Mentres

que jo ab una mentideta que
no fa mal, me n' desampallego
y l' deixo. . . allò que diu; content
y enganyat. No val mes ferho
aixis?

Caïn = No t' diré que no; de tot modes
es mes decent.

Ma = Donchs bueno. Per aquest mateix
motiu; cuont tu dius al senyor
Farrery que sembla t' pare de
la vera esposa. . . que t' pensas
darli gust?

Caïn = Si no ho dich per darli gust;
ho dich per veritat

Ma = I si ell te contestés: Senyoreta,
vostè es una impertinent. . . .

també fora veritat! Que
dirias allavors

Can = Gens molta raó, papa!
Ja ho comprench tot ara!

Ma = Per regla general; una
mentida que consola ó satisfou
val mes que una veritat, que
espanta ó desespera.

Can = Si, papà; si.

Ma = No vull dir per nó que la
mentida no sigui el mes
odios de lo pecats! Mentir de
conciencia, mentir per interès,
mentir per enorguy al altre,
es infame, es vil! pero mentir
per comploure, per fe un favor

ó per impedir una desgracia
es de vegades, necessari! es...
casi un deber!

Bàn = Vens, papà? Això no han =
rian d'ensenyar!... pero no
tingas cuidado. Ana que se
ben be lo que es una mentida
que no fa mal, en diré tot lo
dia!

Ma = No!

Bàn = Ay, ay! Perque?

Ma = Perque deus evitarho. Es un
mal per un bé; pero sempre
es un mal!

Bàn = Ven bé... per un mal...
Are si que no t'entench!

Ma = Lo que si t'encarrego, es
que sigas amable ab tothom
y no ofenguis a ningú!
Parlant d'altre cosa, que t'
semblat don Enrich?

Can = Vols que t' digui una men-
tida que no fa mal?

Ma = Sent ell fora d'aquí no n'
tens cap necessitat

Can = Donchs el trobo molt estrany
Cada cop que el veig m'
ve una passió de riure...

Ma = És un jove molt formal...
molt rich...

Can = Millor per ell.

Ma = És que si t'agrades... jo

de que tracta de casarse.

Can = No, papà; no m' busquis marit,
perque ja me n' he trobat un.

Ma = Zu! Ahont?

(Molt sorprès)

Can = Al col·legi.

Ma = Al col·legi? Bo! ¿qui
es aquest jove, que fa, com
se diu... y com l'has
conegut?

Can = Lo que fa... no ho se. Ah!

Deu ser músich, perque
cada festa tocaba l'armonium

à la capella del col·legi. ¿diu

Juanito Coca... y quan la

directora donaba las reunions

des diumenges, convidaba a
las mes aplicadas. Ya sabs
que jo ho soch. Ell venia a
tocá el piano... y un dia que
va balla ab mi... ballant ballant
sense dirnos res... no varem
entendre!

Ma = Esas tenemos!

(Ab torna)

Can = Si, pero a la cuenta... no
varem ser sols a entendrens,
perque desde aquell dia, ja
no m van convidar mes a
las reunions de la directora.

Ma = Que vas deixar de se
aplicada?

Càn = Ho era mes que moy!

Ma = Ho crech molt bé!

Càn = Naturalment... com no no
veyam... en Juanito m
vá escriure una carta de
vint y quatre planas.

Ma = Be, com li ha mont!

Càn = I jo li vaig contestar!

Ma = Reira de bet!

Càn = No t' enfadis, papà; per que
ja m va escriure que o
presentaria a demanarme

Ma = Aixó t va escriure?

Donchs que o presenti!

I a veurás com l faig

sortir pe l balcó!

Can = Se q' balcó!

Ma = No hi ha mes! que ho
provi!

(Pujant al foro.)

Que miro! Un jove a l'
altre part del jardí!

Can = (Reyna del cel! És ell!)

Ma = Que pot se es q' tal
Juanito?

(Arremangant-se las mànegas.)

Can = Aquell jove?... no papai
jo no l' conech!

Ma = Donchs qui pot ser?

Can = (Dén men! Ja he dit
una mentida!)

Ma = Ah! ja se qui es. És q'

criat non qu' espero, el cori
de l'esperansa

Coim = (Pero ja que l'vol fer sor-
tir pe l'balcó, es una men-
tida que no fa mal!)

Ma = Porta levita negra segons
m' ha dit la minyona, si
vamos, es ell.

Can = (Me n' vaig perque si en
Juanito m' ven tot s'ha
perdut!)

Ma = No te mal aspecte!... vaig
a interrogarls... bándido!...
Se n' ha ancat? luego li diré
lo que fa l'cas!

O
Escena 7^a.

Maai - Juanita

Ina = (Un senyó d'edat! ...
senyó don pare!) Don

Maai?

Ma = Que se li ofereix?

Ina = No tenia l'honor de co-
neixer... dispensi que m'
presenti aixis... m'han
fet venir...

Ma = La ho ve, ja! A vosté l'
ha fet venir l'Esperansa.

Ina = Oh, si senyó, si! La es-
peransa quia lo meus passos.

Ma = Conech ls seus projectes y
per ara no tinch motius.
per desaprobartos.

Jua = Ah! onacias!

Ma = Mentres l'fi siga noble
y digne.

Jua = La meua presencia aqui li
probará que l' meu amor es
pur.

Ma = Y l' felicito perque l' emplea
ab una noya honrada. treballadora
es un escarriat!

Jua = Molt aplicada! (Ho ve
per las sevas mestras!)

Ma = Donchs desd' ara pot que =
darse. L' pendre á proba.

Iua = (A proba?)

Ma = Arriba oportunament, per
que tinc molt convidats
à comensar. En quant a
la qüestió de diners, luego
ho tractarem.

Iua = Don Magi! No m'hasi la
injuria de creure que soc
exigent!

Ma = La Cándida li darà els
tovallons y estovallas

Iua = (Que diu ara!)

Ma = El esmorçà es per sis per-
sonas

Iua = Sis personas! Si m'corto
m' dispensarà; un natural

molt tímít

Ma = De l' primer dia tot se
dispensa. L' esmorsá es
sí las dotse en punt.

(Se n' va per fora.)

Jua = No ha rebut molt bé!
Arribo tot espelmat, sense
poderme treure las paraulas
de la boca y topo ab un
sogre trempat com un all,
que s' fa preguntas y respostas
tot sol... y m' concedeix la
mà de la seva filla, sense
donarme temps de demanarla.
Lo únich que m' ha rocat es
allò de las estoballous! Que

hauria volgut dir?

(Durant aquest monolech s'urt

Cándida, va al fondo per

veure si ve algú y baixa

al prosceni.)

Escena 9

Juanito - Cándida.

Cón = Juanito!

Jua = Ah! Cándida! He parlat

ab l' seu papà y soch

mes ditxós dels mortals.

Cón = Sí, sí; tot ho he sentit!

Jua = Donchs, ja deu saber que

som promesos oficialment.

Can = Bo que se es que el papá
l'ha pres per un criat
que espera!

Jua = A mi?

Can = Si pe l'nuvi de la Es=
peransa, la nostre cuynera.

Jua = Ara comprench lo de las
estovallas!... Pero el ven
papá no m'ha vist be!
Como á desenganyarlo!

Can = Se n'guardarí... perque
vol ferlo sortir pe l'balcó

Jua = Sant Antoni!

Can = Ell mateix m'ho ha dit!

Jua = Donchs me n'vaig!

Can = Mentres ó pensa qu' es el

promés de la criada no se
n' vaigí!

Lua = És que jo no vull passar
per la canya!

Bán = Donchs vagiosen... y m'
casarían ab un altre!

Lua = Que diu això?

(Molt estranat)

Bán = Ho que sent! Un jove
molt guapo que m' estima.
(Veyam si mentint el faig
quedar.)

Lua = Y aquest jove es aquí?

Bán = Sí!

Lua = Donchs m' quedo!

Bán = Ah! (He fet be de mentir.)

Lia = Però jo no coneix la Es-
peransa!

Can = És veritat... com que es-
pera al seu cosí de veras.
potrà no voldrà presentarse...
(Ah! quina idea! Si l'heya
passar per aquell que...
Oh! no! Això fora una
mentida que no se si faria
(... mal!))

Lia = Li tinc de renunciar á
tanta dicha... Cándida!
jo m moriré!

Can = I morirà!... (Ah! Donchs
és una mentida que no
fa mal, puesto que salva

la vida del meu Joanito!)

Es = (Dintre)

Ara hi vaig, mi germó.

Can = La Esperansa! Senti lo que
senti, no m' desmenteixi!

O
Escena 10

Dits - Esperansa.)

Es = (Ab un ram a la mà.)

Es a dir que ja he arribat?
E sí, sí!

(Corrent cap a Joanito.)

Ah! si no es ell!

Can = Que buscos aquí?

Es = Busco l' meu cori. L' amo m'

dit qu'ha arribat.

Càn = Christ!

(Moet misteri)

Es = Que passa?

Càn = Sabrias quardoi un gran
secret?

Es = Soch incapassa de dir...
lo que no sé.

Càn = Donchs bueno. Lo teu cossi no
ha arribat

Es = Pero perque m'ho ha dit
l'amo?

Càn = Christ! Perque l'papai ha
equivocat aquet jove ab ell

Es = Y qui es aquet jove?

Càn = (Christ! Es l'vermó Gutierrez,

qu' ha fugit perquè l' volian
agafar

Es = Reyna del cel!

Pam = Ara l' buscan! s' ha refugiat
a casa y l' error del papa
l' ha salvat, pero està perdut
(si li fas traició!)

Lua = (Que deuen dir?)

Es = (Ferli traició jo? May!

Pam = Ningú l' coneix. Presental
com ton cavi y aquesta nit
s' escaparà

Es = Pero l' senyor no voldrà pas
pe l' seu criat!
(A Juanito.)

Lua = És meu criat?

Os = Sobre Taidro! Quina
alegria tindrà cuant sà:
puga que voste' ha pogut
fugir!

Sua = Jo, fugir?

Os = Vingui y no tingui por!

Sua = Quin ram mes bonich!

Os = Cosos de Don Pancrós, que
cada dia me'n posa un a
cada casseroleta!

Aqui l deixo; ni menos l
vull.

(Lo deixa sobre un moble.)

Vingui ab mi venyo Gu=
tierres.

Sua = (Que?)

Cam = Ah! Esperansa!

Es = Que mana?

Cam = No li parlis de res; jau te
prou pena!

Es = Es clá, pobre senyo! po-
semse al seu puesto.

Lua = (Per qui m farà passá?)

Es = Anem senyo Gutierrez!

Lua = (Ay jó & flich!) Anem!

Escena 11^a

Cándida luego. Dido.

Cam = No hi ha altre remey! Per
un costat el papá que el
vol fer sortir pe l'alcó...

Y per l'altre, en Juanito diu
que s' moriria! Si mentidas
hi han que no fassin mal,
cap com aquesta!

(Mentres parla Càndida surt

Isidro mirant timidament per tot.)

Isi = Dispensim, senyoreta

Càn = Diguí?

Isi = L' Esperansa viu aquí?

Càn = L' Esperansa... (Mare de
Déu Santíssima!)

Isi = Loch l' seu cori! l' Isidro!

Càn = L' seu... cori...

(Pensant ja la mentada.)

Isi = Podria dirme ahont es?

Càn = L' Esperansa? Si ja no està

à casa!

José = Com?

(Molt sorprès)

Car = Aquest dematí s'ha despedit
y ara deu se si Barcelona
à casa de vostè

José = Si jo no n' tinc de casa!
Si ella mateixa m' ha escrit
dihent que m' faria entrar
aquí!

Car = Perque no s' creya que l' paper
avuy la despateix

José = Ho estranyo molt perque es
una noya molt treballadora
y honorada!

Car = Si, pero... te mal genit.

Avuy ha fet un cop de cap
y ns ha plantot dihent qu'
anaba si ca l' deu cosi!

Ji = Déu meu! Déu meu! Con
tal que no hagi passat l'
tren! Ahont la trobo ara!
Déu meu! Déu meu!

(Se n' va corrent.)

O
Occena 12^a

Cándida - Ferrery - Ewrick.

Bán = Jo crech que sense adonar-
men dich massa mentidas!
No fan mal... pero, vamoo: en
dich massa!

En = Crequim deyor Ferrery:
la politica es una passió
com qualsevol altre.

Fer = Pero en Guiterres no se'n
habia ocupat may

En = No obstant; si es ignorant,
perque fugí?

Fer = Perque sab, com tot sa-
bem, que en semblants
casos pagam justos per
pecadors. L'he tractat molts
anys; conech també l' seu
criat que segons diuen
ha fugit ab ell, o estaban
à Cartagena per negocis; lo
va suspendre la revolució?

oens d'upte algun enemich
que li vol mal. . . .

Cán = (bonheir a n' en Gutierrez y a
l' Indio! Jo estich fresca! O
ana que faig?)

En = Senyoreta!
(saludant al veüerla.)

Far = Ets aquí noya?

Cán = Acabo d'entrar.

○
Escena 13^a

Dits - Juanito.

(Al devantal de cuyna.)

Lua = La Esperansa m' envia
a buscar las claus del

rebot.

Bàn = Son alli prènguilas y
vagièn!

(Signantli l'escriptori.)

Lua = (Sort qui aqui vingui m
coneix.)

(Se n'irà)

Far = Qui es aquet ricot?

Bàn = Es l'criat nou. Ab. per =
mis de vostès vaig à en =
tenarls d'algunas cosas.

(Se n'irà cap à la cuyna.)

Far = Falta un cuant per esmorzar.

(Mirant l'rellotge.)

Vol que tornem al jardí?

On = Vostè es l' moliment continu.

Jò no puch mes!

(Fasenta.)

Far = Donchs me n'hi vaig sol.

Necessito activitat o vino
m feriria!

(Se n'ua pe l'fondo.)

On = Proespiro!

(Alcentre.)

Fa mitj-hora que m parla
de feriduras y del senyor
Gutierrez. L' amistat de l
marito es ben caragosa!

Si l' menos ella concedis

alguna compensació!... Folla!
un ram!... De qui seria?

(Lo pren y l' mira.)

9
Escena 10^a

Enrich - Luísa.

(Molt elegant.)

En = Gracias al cel! Nunca
es tarde cuando llegas!

Lu = Que estava dol?

En = Fins ara he acompanyat
al meu espòs.

Lu = Ah comprench! que estigui
abovint fins el punt de no
trobar una frase galante
sobre el meu trage!

En = És hermos! divino! May
tan com qui el porta.....

Blui = Fins m' ha fet un ram!

En = Casualment es un ram

que . . .

Blui = És precios! L' accepto y
li dono las gracias!

(Prementli)

En = Aquestas flors tal vegada . . .

Blui = Calli! Lo meu marit! . . .

O
Oscena 1^a

Dito - Magi - Ferrery -
Panerás Cándida.

Far = Pero perque m' fa pujar
tan prompte?

Ma = Home! perque l' ad de

li ficaria al cap.

Fan = És que jo necessito ac-
tivitats

Gu = Quin vestit més bonich!

(De l de Blusa.)

Fan = Preciosas flors.

(Agafant l ram.)

Gu = (Balla l meu ram!)

Blu = Don Swich ha tingut
la galanteria de cullir-meles.

Gu = (Potré si qu' anat a
cullir-les a la cunya!)

Fan = Sub don Swich, que si
jo fos gelós, aquest ram
podria preocupar-me? Les
flors tenen l seu llenguatge.

Lu' es aixó?

(Fren una carta.)

Lluí = (Dén meu! quina improu =
dencia!)

Jan = (Vátua listu! La meva
prosa!)

Far = Dé, Don Ewrich! Lapi =
quém que diu.
(La degaix)

Jan = (Einch unos ganas d'a =
narmen!...)

Far = Oh!... Buina audacia!
Don Ewrich! Armas, oiti
y hora!

Zots = Von desafio!

Far = Y á mort! Necessito activitat

Cán = (I volen montar Terge
santa; inspiram una
montedeta d'aquellas....
Ah!)

(Com acudintli una idea.)

En = Senyor Farrery, li juro qu'
aquet ram....

Cán = No era pas de la Luïsa!

Far = Donchs per qui?

En = (Ay, ay, ay! Jo m'en vaig)

Cán = Aquet ram era per mi

Ma = Per tu? Veyam la carta.

(La pren de mans d'en Farrery)

En = Pero sempreta, si jo no....

Ma = (Blegint.)

"A las doce en la glorieta.

Si vienes veré mi esperanza
realizada.

Zoto = Ah!

Can = (No sé que vol dir.)

Ma = Vosté ha escrit això a la
meua filla?

(Amenassador.)

On = Jo! Com es possible!

Fan = Allavors, ho ha escrit a la
meua esposa!

On = A cap de las dos! He trobat
aquet ram aquí a la sala
y no comprench.

Ma = Don Enrich Aquí hi han dos
personas compromesas. Una
de dos! I mata ab l'enyor

Foureny i bé i casa ab la
meua filla

Can = (Casarme ab ell! ah!... may!)

En = Calma, senyores. ... y vegam
si no podem entendre! En
primer lloch puch probar que
aquesta no es la meua lletra.

Pan = (Ara si que me n' vaig!)
(Se disposa a ferho.)

Escena 16^a

Dits - Isidro - luego Juanito y
después Esperanza.

Isi = Ab l seu permis, senyero!

Can = (Reina Santissima!)

(Al veure à Isidro s'amaga
detràs de l'altres personatjes,
per no ser vista d'aquell.)

Isi = Torro de l'estació y com
que no passa el tren fins
d'aquí mitj' hora, venia à
saber si la Esperansa ha
deixat algun recado.

Isa = La Esperansa?

Isi = Si sempre! M'han dit que l'
han despatxada.

Isa = L'esmorça es à taula
(Sortint sempre ab el davant.)

Pan = Que miro! L'meu nevot!

Isi = L'seu nevot?

Far = Vostè ha pres per criat al

nevot d'en Poncrás?

Ma = No senyors. Aquet ricot es
l'cori de la Esperansa!

Jri = Perdoni! Aquí no hi ha mes
cori que jo

Ma = Vosté'?

Es = L'esmorssi i refreda!

(Sortint)

Jri = Esperansa!

Es = Jriobro!

Ma = Ah! Donchs aquet qui es?

Es = Vaig a dirho pero... per
Déu que no surti de vostes!

Es = L' senyor Gutierrez!

Toto = Gutierrez?

Far = No senyors; no ho es! Si

jo l' coneix.

Es = Ah! no?

Ma = Qui t' ho ha dit això?

Es = La senyoreta Càndida!

Far = No pot ser, perquè la Càndida
m' ha dit qu' era l' criot nou!

Ma = Noya? Que significa tot
això?

Càn = M' explicaré. Desde l' moment
que l' senyor es l' nevet de
don Pomera, no tinc necessitat
de dir mes mentidas que no
fan mal

Ma = Mentidas?

Càn = No t' recordas papa, que t' he
parlat d' un tal Juanito Bocca?...

Donchs es aquet jove.

Ma = Ah!... ¿perque no ho deyas
tot seguit?

Can = Com que l' volia tirar pe l'
balcó...

Fer = Dispensim; pero tot això no
aclara lo del ram y la
carta

Can = Donchs ara diré la pura
veritat, perque crech que solo
las veritats no fan mal y
ho arreglan tot. Aquet ram
l' ha regalat don Pancràs
si la Esperansa

Pan = (M' ha esclafat!)

(Indico pren la carta á D. Magi)

Fan = És à dir que aquestes cartes

Pan = Res; no n' fassin cas!...

brometas que feig

Gui = Vostè ha escrit això à la

meua cocina?

(L' agafa pel coll)

Pan = Que m' escampes!

Toto = Qu' es això?

(Separantlos.)

Ma = Com s' enten! Escandols

à casa! Puntí corrents!

Can = (Reino del cel! Per una

vegada que dich la
veritat...)

Es = Aquí te las claus! Jo

tambe me n' vaig!

Ma = Endavant! Jo estich ben
fresch! Quedouse y que
no torni a succehir. A
la cunya!

(Se n van Fridas y Esperanza.)

Pan = Re!... un malentès!... afigurinse

Ma = Fora explicacions y parlem
de tot. Lo teu nevot estima
à la Cándida; que fem?

Pan = Ser mi, lo que tu vulouis

Ma = (Ab el temps serà rich...)

Donchs entesos!

Can =)

Ina = {

Ah!

(Dantse las mans.)

Ma = I tu noya, prou mentidas!

Com =

Lo ho prometo.

(al público.)

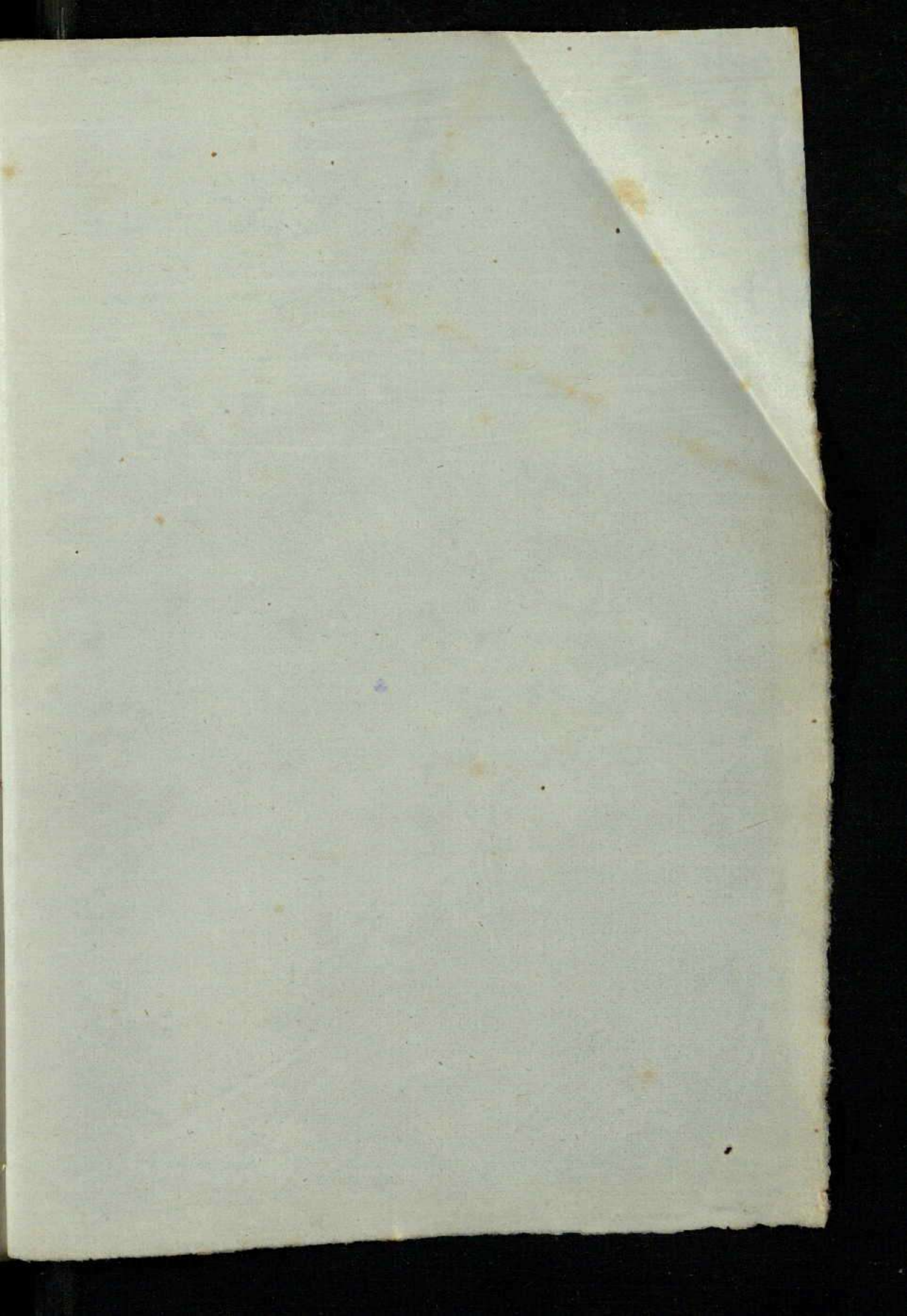
Si troban l'obra fatal,
fassin com altres vegades,
aplaudeixin; que total,
serán las seras palmadas
Mentidas que no fan mal.

Fin.

4006390003